

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

ZEVENDE JAARGANG

NUMMER 78, MEI 2013

Geliefde familie,

Je staat er versteld van, wat er in één maand in de familie zoal gebeurt. Wij krijgen zowel heugelijke als bedroefde tijdingen. Ook in de afgelopen periode zijn er een paar gezinnen die verblijd zijn met de geboorte van een zoon of dochter. En dat is reden om zeer dankbaar te zijn. Maar ook ontvingen wij een bericht dat één onzer familielid onverwacht in het ziekenhuis moest worden opgenomen vanwege ernstige hartklachten. Tot hiertoe heeft de **Heere** het nog wel willen maken wat ook reden geeft tot dankbaarheid. En zo gebeurt er dagelijks heel veel in de familie. **Oma van der Slikke** zei altijd: Alle dingen zijn wel hoorbaar, maar niet oorbaar, naar 1 Corinte 6 vers 12. Laten wij maar daar met liefde invulling aan geven.

Wij wensen jullie weer wederom veel leesplezier.

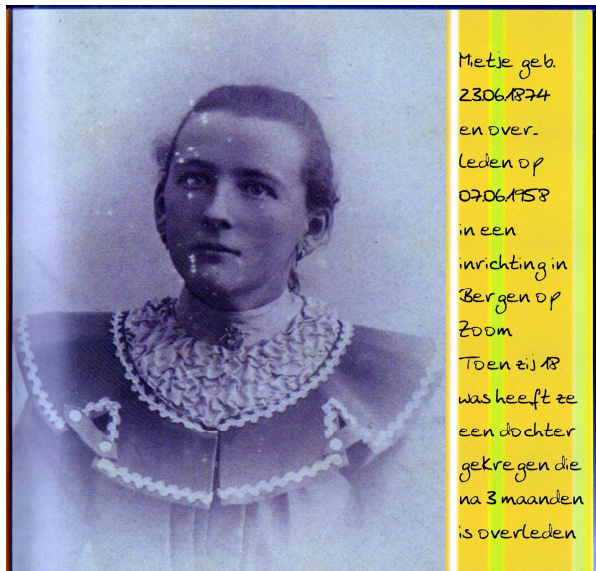
FOTO VAN DE MAAND

Wederom hebben wij uit de collectie van (oom) **Johan van der Slikke** een oude foto gelicht. Nu met een korte toelichting van (oom) **Johan**.

onze overgrootmoeder Bartelina Maria Goudswaard
en onze overgrootvader Marinus van der Slikke hadden
12 kinderen.
Van 4 kinderen is een foto overgebleven.

van Maria Catharina van der Slikke
Mietje is ongehuwd gebleven, heeft gedurende de
oorlogsjaren bij ons ingewoond. Zij sprak alleen Zeeweus,
zo zei zij tegen Jaap. Lang die stoel eens. Jaap verstond
het niet en deed dus niet wat zij zei, toen werd Mietje
boos.

Na de oorlog is zij weer teruggegaan naar Sint
Maartensdijk en in Bergen op Zoom op 84-jarige leeftijd
overleden.

Mietje geb.
23.06.1874
en over.
leden op
07.06.1958
in een
inrichting in
Bergen op
Zoom
Toen zij 18
was heeft ze
een dochter
gekregen die
na 3 maanden
is overleden.

Redactie:
M.M. van der Slikke
Email:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
Email:
Toom@kpnmail.nl

HET ZIEKENHOEKJE

Er gaat zowat geen maand voorbij of er is weer iemand in de familie die (ernstig) ziek is. Enkele weken geleden hebben wij jullie gemaïld dat **Chris Vuijk** vanwege ernstige hartproblemen onverwacht in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Inmiddels is er een stent geplaatst.

Chris Vuijk

Helaas hebben enkele complicaties voorgedaan zodat **Chris** een paar weken langer in het ziekenhuis moest blijven dan gedacht. **Chris** is nu thuis en als hij genoeg is aangesterkt moeten de andere stents geplaatst worden.

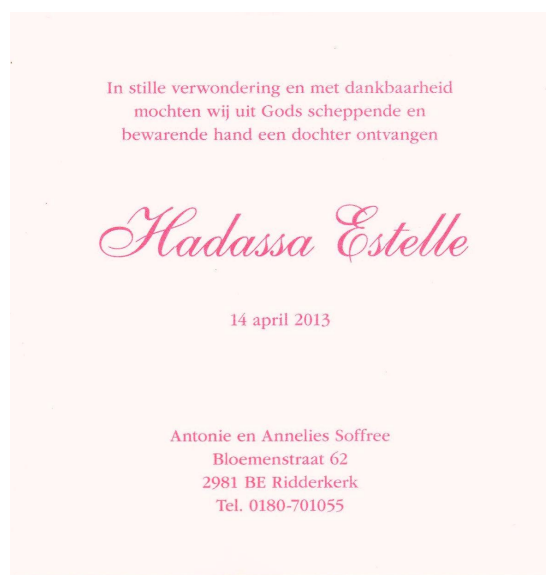
Maar misschien zijn er onder ons die **Chris** nog een riem onder het hart wil steken door hem een kaartje te sturen. Deze moet je dan sturen naar:

**Chris Vuijk,
Westmolendijk 71,
2985 XJ Ridderkerk.**

GEBOORTE

In de vorige nieuwsbrief hebben wij nog kunnen melden dat **Antonie en Annelies Soffree-van der Heide** zijn verblijd met een geboorte van een dochter. Meer informatie konden wij toen niet verstrekken. Thans hebben wij een mooi geboortekaartje voor de nieuwsbrief ontvangen.

Antonie en Annelies, nogmaals van harte gefeliciteerd met de geboorte van **Estelle** en natuurlijk vele gezonde en gezegende jaren met elkaar.

Geboortekaartje van Estelle Soffree

Dan volgt nu zoals gebruikelijk de betekenissen van de namen.

Hadassa: of ook wel Mirt, is een altijd groene boom

Estelle: is afgeleid van Estrella en betekent ster

In de afgelopen periode hebben wij ook een geboortekaartje mogen ontvangen van **Gerben en Anjani van Krimpen**. Zij zijn jl. op 20 april verblijd met de geboorte van een dochter en zij kreeg de mooie naam mee **Elyza**.

Door deze feliciteren wij **Gerben en Anjani** maar ook **Quintin** met dit mooie bericht. Ook jullie wensen wij met elkaar nog vele mooie maar bovenal gezegende jaren toe.

Geboortekaartje van Elyza van Krimpen

Elyza is een afgeleide van de Bijbelse naam Elisa en het betekent God is redding maar ook God is zijn/haar behoud en is van God komende.

Met recht kan gezegd worden een mooie naam. Wij wensen dan ook dat al deze betekenissen van deze naam aan haar vervuld mag worden.

Hans en Nathalie den Besten-Bos zijn in de afgelopen periode eveneens verblijd met de geboorte van een dochter en zusje. Op 2 mei is bij hun geboren **Niesje Emma**. Ook **Hans en Nathalie met hun kinderen Job en Levi** feliciteren wij in deze van harte met de geboorte van hun dochtertje en zusje **Emma** en wensen wij dat zij met elkaar vele gezonde en gezegende jaren toe.

Geboortekaartje van Emma den Besten

Dan volgt ook nu naar gewoonte de betekenissen van de namen.

Niesje, is afgeleid van “Niels” en betekent overwinnaar van het volk

Emma, is afgeleid van “het Germaanse “Irmin” en betekent groot en geweldig

Nog een geboorte.

Afgelopen vrijdag (10 mei) ontvingen wij de volgende mail van **Elisabeth Mudde-van der Slikke**

Ha broer,
Even een berichtje van ons, bij Teun en Rebekka is er woensdag een dochter geboren , alles mag goed zijn, het heet Helene, met een streepje naar achteren op de tweede e. Maar ik weet niet hoe ik dat moet doen, jij? Misschien kan het nog bij de nieuwsbrief.
Liefs en groetjes ook aan Sophia.

En natuurlijk kan het nog in de nieuwsbrief.

Zaterdag mochten wij onderstaand geboortekaartje ontvangen.

Helène

Geboortekaartje van Helène Broer

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte van een dochter

Helena Catharina

8 mei 2013

Teun & Rebekka Broer - Mudde
Weegbree 12
2923 GM Krimpen aan den IJssel
Tel. 06-30868709

Bezoek vinden we fijn,
maar mag het in de kraamdagen zijn?

Teun en Rebekka, van harte gefeliciteerd met de geboorte van jullie dochter **Helène**. Ook jullie wensen wij met elkaar vele mooie maar bovenal gezegende jaren toe. In één ogenblik verandert het je gehele leven. Nu wordt alles bepaald door de geboorte van **Helène**. Maar daar zullen jullie beslist niets om geven omdat het een extra dimensie aan je leven geeft. Dan volgt ook nu, voor zover wij hebben kunnen nagaan, de betekenissen van de namen. **Helena** betekent fakkel, de stralende of ook welde schitterende, **Catharina** betekent rein en zuiver. Met recht mooie namen met mooie betekenissen.

Dan volgt nu het overzicht van de families die gemeld hebben dat daar een baby wordt verwacht. En zoals jullie zien, door de vele geboortes van de laatste tijd is de lijst aardig ingekort.

Egbert en Aline van Ginkel- van der Slikke, (tweeling) medio juni;
Marius en Joanne Mudde- op den Brouw, medio juli.
Wilco en Gerliene Huizer- de Waard, begin augustus.

EEN BIJDRAGE VAN.....

Toen wij aan **Robert Stam** vroegen of hij bereid was om een stukje voor de nieuwsbrief te schrijven reageerde hij heel enthousiast en zei: "Natuurlijk doe ik dat". En zoals jullie zien heeft hij inderdaad met veel enthousiasme een mooi stukje geschreven. Het is bijna een roman geworden. Dus, de moeite waard om het te lezen.

Beste Familie,

Er werd aan mij gevraagd of ik een stukje voor de Slikkertjes-Nieuwsbrief wilde schrijven om zo wat meer over ons als gezin aan de weet te komen.

Dit wilde ik graag doen, dus bij dezen!

Ons gezinnetje

Om mij even voor te stellen...

Ik ben Robert Stam, 24 jaar en woon in Nunspeet. Voor diegene die niet weten wie ik ben, Ik ben de jongste zoon van Anneke v.d. Slikke.

Ik ben in 2010 getrouwd met mijn lieve vrouw Jennita v.d. Brink. Zij hoopt 27-05 -2013 twintig jaren jong te worden. Ik zal maar eens vertellen hoe en waar ik haar ontmoet heb omdat dit toch wel een beetje bijzonder is.

Op een 2^e paasdag gingen wij naar de Gergem. kerk in Nunspeet omdat een broer van mij Belijdenis des Geloofs aflegde. Samen parkeerden we de auto op het parkeerterrein

en liepen richting de ingang van de kerk. Voor ons liep moeder en dochter ook naar de ingang van de kerk. Mijn aandacht ging uit naar die dame die daar liep naast haar moeder.

Vervolgens liep mijn moeder net voor ons uit. Tot mijn verbazing zie ik mijn moeder naast die vrouw lopen druk aan het praten. Ik kan er uit opmaken dat ze elkaar kennen en druk aan het praten zijn hoe het gaat met elkaar, maar ook dat ze elkaar een lange tijd niet hebben gezien! Ik was toch wel erg benieuwd waar mijn moeder die vrouw van kenden omdat ik mijn ogen maar niet van die dame kon af houden.. die nota bene naast mijn moeder liep!!

Even later zit ik in de kerkbank op de galerij en kijk natuurlijk goed of ik moeder en dochter kan zien zitten.. zoeken en zoeken... ja! Gevonden. Tot mijn verbazing kijkt ze ook naar mij (wat ik natuurlijk helemaal niet erg vond).

Na bijna 2 uur zei de dominee Amen en dus kon ik aan mijn moeder vragen wie dat toch wel niet waren.

Nu bleek het zo te zijn dat mijn moeder altijd op vakantie ging naar familie v.d. Steeg in Elspeet met de familie Soeters. Familie v.d. Steeg had negen kinderen waarvan dus die vrouw met dochter er ook één van was! Genaamd: Gerrie. Omdat er leeftijdsverschil tussen mijn moeder en Gerrie was heeft mijn moeder Gerrie nog de luiers verschoond en voor Gerrie gezorgd toen zij nog kind was. Toen was ik erachter.. dat dus Anneke en Gerrie elkaar al heel lang kennen.

Na een week kwam ik in contact met Jennita, het was liefde op het eerste gezicht. We zijn op 18-06-2010 getrouwd omdat er een kindje op komst was. Alles ging gelukkig goed en hebben inmiddels een prachtige zoon 'Maurits' die in november 3 jaar hoopt te worden..

Ons geluk mocht uitgebreid worden met nog een mooie dochter 'Annelena' van net 3 maanden oud. Zo zijn wij dus een gezinnetje die alle dagen van elkaar proberen te genieten

Onze prachtige zoon Maurits

onze mooie dochter Annelena

omdat we weten en zien dat het in andere gezinnen helaas zo vaak anders kan gaan.. het mag een voorrecht zijn hoe gelukkig we samen mogen zijn en dit ook moeten proberen te behouden.

Ik werk bij hekwerkbedrijf en beveiliginstallatie van Klompenburg in Doornspijk. Dit is 3 minuten rijden van ons huis en dus lekker dichtbij. Ik heb het hier erg naar me zin en zijn erg druk, dus de zaken gaan gelukkig goed. Ik zet hekken maar installeer ook camera's en elektrische poorten. Een afwisselende baan wat ik erg leuk vind.

Als jullie het leuk vinden is dit de site van ons bedrijf. Hier zijn foto's te zien van hekken en camera's die ik geplaatst heb. (www.klompenburg.eu)

Het is de moeite waard om eens een kijkje te nemen. Mocht je interesse hebben voor iets dan willen wij graag vrijblijvend een offerte toesturen. Wij werken door het hele land.

Ik zie dat ik al een aardig stukje heb geschreven dus ga ik maar afronden. Iedereen de hartelijke groeten en misschien zien we elkaar vast nog wel eens!

Robert Stam

Hier wonen wij

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Ditmaal is **(oom) Benjamin** bereid gevonden iets over zijn jeugd te schrijven. Het is een droevige geschiedenis met een goede afloop. Enfin, lees zelf maar.

Geliefde familie

Bennie is boos.

Zijn jullie ook wel eens boos en/of teleurgesteld?

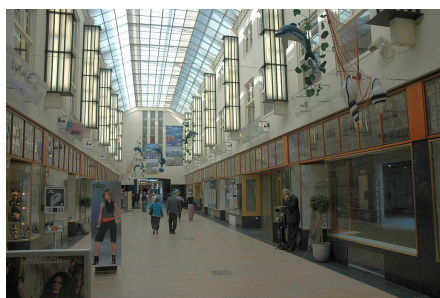
Ik was een jaar of 7 en vond mijn ouders onredelijk.

Het was op een warme zaterdagochtend. Ik zat goed in mijn vel en vroeg aan mijn moeder iets heel redelijks. Echter in mijn ogen kreeg ik een zeer teleurgesteld antwoord. Ik dacht -ik zeg niks, helemaal niks -, ik loop weg en ga nooit meer terug. Doordat het spits was in het gezin, de één vroeg dit en een ander weer wat anders, werd mijn teleurstelling niet opgemerkt. Ook niet dat ik zonder opmerking, met verdriet en boos weg ging.

Oom Benjamin

Het kwam goed uit, dat ik al een paar keer lopend met mijn vader mee naar de kerk in Schiedam (Plantagekerk) op zondag gegaan was. En ik vond me al een hele piet dat ik zo'n eind kon (mee)lopen. En nu zou ik wel naar Rotterdam gaan, naar het centrum en daar zou ik best kunnen overleven. Zo gedacht, zo gedaan.

Passage Schiedam

En jawel hoor, ik had best schik, De zon scheen en ik had er aardig de pas in.

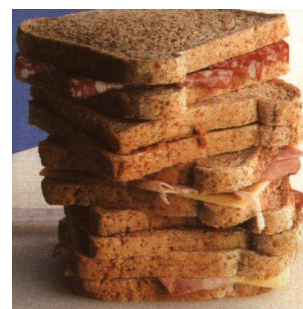
Uiteindelijk kwam ik bij de (straat) Broersvest in het Centrum van Schiedam. Liep de (winkel) Passage enkele keren heen en weer en genoot volop. Maar ja, het werd een uur of één en ik kreeg wel een beetje honger. Echter had ik er nooit aan gedacht om iets te eten of iets uit mijn spaarpot mee te nemen. Dus moest ik met een lege maag daar genieten. En om nu met een hongerige

maag 's middags verder naar Rotterdam te lopen, daar kreeg ik steeds minder trek in.

Wanneer ik dan weer door de passage liep, kon ik wel door etalages naar lekkere dingen kijken, maar er niet van nemen. Om vier uur kreeg ik toch wel spijt. Want thuis had ik nooit honger.

(Ik weet nog wel dat ik op een morgen een wedstrijd deed met mijn broertje, wie er het meeste boterhammen op kon eten. Ik at er 13 op en hij 12. Maar nu kreeg ik van niemand wat.)

Om 5 uur had ik nog niets op en kreeg berouw. Misschien was ik ook wel onredelijk geweest en mijn moeder, die het altijd zo druk had, treurde nu vast om mij. Maar als ik aan mijn strenge vader dacht, schoot de angst in mijn keel. Ik zou vast een flink pak slaag krijgen, dat had ik wel meer gezien bij mijn broertjes. (O)pa had soms losse handjes. En ik had, vond ik, het nu ook wel verdiend. Ik was ongehoorzaam geweest. Mijn geweten beschuldigde mij.

Wel 12 boterhammen

Tegen half zes was het besluit genomen. Ik wilde naar huis en wel vóór het eten weer thuis zijn. Zou dat kunnen? Ik bad een stil gebed tot de Heere, beled mijn schuld en vroeg om uitkomst. Het kindergebed werd verhoord.

Oei, een lege portemonnee

de bus zou zo vertrekken.

Opeens stapte ik op de bus af, vertelde huilend de buschauffeur over mijn weggelopen en of ik alstublieft met hem mee mocht rijden naar het Verploegh Chasséplein. De halte vlak bij ons huis. Deze maakte enige bezwaren want als er een controleur kwam kreeg hij een boete en mijn ouders zouden ook problemen krijgen. Maar na enig nadenken zei hij, als je zelf de verantwoordelijkheid neemt en zal gaan staan, als het nodig is, voor oudere mensen, mocht ik achter hem plaats nemen. Nu, dat was een uitkomst voor mij.

En stapte ik op de bus af

Maar wat een schrik, bij station Vlaardingen-Oost stapte prompt een controleur de bus binnen. Ik wist niet hoe snel ik een paar banken naar achteren moest lopen en keek of ik niet bij de eerst komende halte eruit kon vliegen.

Verploegh Chasséplein

Zo had ik in spanning gezeten, maar gelukkig de bus stopte, op het Verploeg Chasséplein, vlakbij huis. Met een vaart vloog ik eruit.

Maar wat een pech de bus stopte daar niet en ik had door de angst vergeten op het knopje te drukken.

De controleur naderde, nu was ik erbij. Doch toen hij vlak bij mij was sprak hij een meneer over zijn kaartje aan en leek mij over het hoofd te zien. Was dit opzet of zag hij mij werkelijk niet?

Ik vergat voor de 2^e maal op het knopje te drukken voor de halte waar ik uit moest stappen.

Maar nu. Met lood in mijn schoenen liep ik richting huis. Hoe moest het nu verder? Het was onder tussen tegen zes uur. Hoe zou dit aflopen? Nogmaals vroeg ik de HEERE om uitkomst. Dat had ik toch van mijn ouders geleerd. Dat God in alle noden uitkomst kan geven. Ja zelfs en misschien wel juist in alle kindernood. Thuis gekomen liep ik de trap op, er werd juist geroepen dat men aan tafel moest komen voor het avondeten. Iedereen schoof aan en of er niets aan de hand was, vader begon én niemand had mij die dag gemist. Met een dankgebed ging ik 's avonds naar bed met het vaste geloof.

God Die helpt in nood,
Is in Sion groot

Hartelijke groeten,
Oom Bennie

Zoals jullie inmiddels gewend zijn volgt nu weer een oud kinderliedje. Maar er zullen best wel kinderen zijn die dit kinderliedje ook kennen.

Twee emmertjes water halen

Twee emmertjes water halen
Twee emmertjes pompen
De meisjes op de klompen
De jongens op hun houten been
Rij maar door mijn poortje heen

Van je ras ras ras
Rijdt de koning door de plas
Van je voort voort voort
Rijdt de koning door de poort
Van je erk erk erk
Rijdt de koning naar de kerk
Van je één....twee....drie

Twee emmertjes water halen

OPA'S HERINNERINGEN

De vorige maal deelde **opa** mee dat zij (**opa en oma**) in 1984 naar Henrik Ido Ambacht zijn verhuisd omdat daar ds. A. de Waard sr. stond en Schiedam vacant was.

Wij gaan verder met “**Opa’s herinneringen**”.

In Hendrik Ido Ambacht is moeder (oma) voor de tweede maal vanwege haar gal geopereerd, waar de Heere haar genadiglijk heeft doorgeholpen.

Refaja-ziekenhuis zoals het toen was

mij met Maria verblijden: Ik dank U o God, “mijn ziel verheugt zich in God mijn Zaligmaker”. Ik heb er ruim drie en een halve week in gelegen en lag ook op mijn verjaardag, 18 mei 1984 nog in het ziekenhuis.

Ikzelf ben geopereerd (weer een doorn) aan een kwaadaardige tumor in mijn ingewanden. Nochtans heb ik in het ziekenhuis (**Refaja-ziekenhuis te Dordrecht, red.**) zeer goed gehad. Reeds bij de opname. Ik dacht, waar zal ik nu terecht komen, maar kreeg een kamer voor mijzelf en het welde in mijn hart op: “Ik dank U, o God mijner vadersen”.

Nadat alles voorspoedig verlopen was, mocht ik

Voordat wij nu verder gaan met “**Opa’s herinneringen**” vragen wij jullie aandacht voor de volgende gebeurtenissen die **opa** toen in het Refaja-ziekenhuis heeft meegemaakt en de moeite waard is om het door te vertellen.

Voordat **opa** in het ziekenhuis werd opgenomen is hem medegedeeld dat de tumor aan het einde van de endeldarm zat. Dit betekende dat, zoals dat het tegen hem gezegd is, dat **opa** hoogstwaarschijnlijk een stoma zou krijgen. Dit vond **opa** vreselijk. Het is voor hem een gebed geweest van dag en nacht dat dit niet zou gebeuren. Toen **opa** na de operatie bijkwam voelde hij eerst of hij een stoma had. Dit was niet zo. Voor **opa** is dat dan ook een gebedsverhoring geweest. Vandaar dat hij zich mocht verblijden met Maria.

Dan het volgende.

Direct na de operatie kreeg **opa** vreselijk de hik. Niet om aan te horen. Wat men er in het ziekenhuis ook aan deed, het geven van pilletjes, een spuitje of het achterover liggen in bed, niets hielp. **Opa** was ten einde raad. Een week na de operatie, kreeg **opa** onverwachts bezoek van ds. A. Bijkerk van Hervormd Lokaal te Sliedrecht.

Opa dacht toen: "O, wat moet dat worden". Maar op dat moment stopte de hik en **opa** kon vrijelijk met hem praten van hart tot hart. **Opa** vertelde later dat hij een echt gesprek met ds. Bijkerk heeft gehad. Helaas, toen ds. Bijkerk naar huis ging begon de hik weer. Gelukkig mocht na drie weken de hik stoppen zodat **opa** naar huis mocht. **Opa** heeft duidelijk hier de hand des Heeren ingezien.

Overigens, **opa** heeft na deze operatie nog 22 jaar in ons midden mogen zijn.

Kort na de operatie, op 6 juni 1984 mochten **opa en oma** hun 50 jarige huwelijk gedenken.

Dan gaan wij nu weer verder met "**Opa's Herinneringen**".

Op onze trouwdag, 6 juni 1984 heb ik, ondanks mijn grote zwakte, op beperkte wijze hierover gesproken.

Daar wij beiden verzwakt waren keken wij uit naar een bejaardenwoning en dachten daarbij aan Hendrik Ido

Ambacht. Maar de Heere had het anders

met ons voor, het werd Rotterdam. In augustus 1984 verhuisden wij naar "Rehoboth", waar wij, nu ik dit schrijf, nog wonen. Hier hebben wij ons 55-jarig huwelijk mogen vieren. Zal het onze laatste woning zijn?

Huize Rehoboth

De volgende keer het laatste deel van "**Opa's Herinneringen**".

MIJN HOBBY

Ja, ja, er zijn heel veel familieleden die een hobby hebben.

Inmiddels hebben al een aantal familieleden over hun hobby geschreven. Wellicht zijn er meer familieleden die er een hobby op na houden en daar graag iets over willen schrijven. Wij houden ons aanbevolen.

Dan komt nu een bijdrage van (**tante**) **Bartelien**. Wat een verzamelwoede niet al teweeg kan brengen. Om er wakker van te liggen.

Hallo lieve lezers,

Lang geleden kreeg ik van één van mijn kinderen een (koelkast) magneet uit Kreta, dat vond ik erg leuk en hing hem uiteraard op. Een jaar later kreeg ik er één uit Italië en zoals jullie al begrijpen, vond ik dit zo leuk en reageerde ik zo enthousiast dat uiteindelijk alle mensen uit mijn omgeving, als ze op vakantie gaan of een dagje uit, zij voor mij een magneet uit dat land of die plaats meenemen.

Van over haast de hele wereld heb ik ze inmiddels, een uit China, uit Canada, uit de Ukraine, Israël, Monaco, Griekenland, Frankrijk, zelf uit Peru, Maleisië, Florida, Gambia, België, Duitsland, Tsjechië en nog veel meer.

Ik heb de geur, (lavendel) de smaak (stokbrood), het geluid (een soort kever) van Frankrijk. Een doedelzak die het echt doet uit Schotland. Een koekoeksklok (die koekoekt) uit Zwitserland.

Die magneten moeten natuurlijk wel ergens hangen..... Toen heb ik Carlo van Krimpen ingeschakeld, die heeft voor mij een ijzeren plaat besteld van wel drie bij twee meter en daar hangen de buitenlandse magneten aan. Op een andere plaat hangen de Hollandse magneten en die is al helemaal vol, zodat er een tweede opgehangen moet worden.

Inmiddels heb ik er zo rond de 230, ik raak de tel kwijt met tellen.

Het leukst vind ik wel de magneten waar de naam van de plaats (waar ze gekocht zijn) opstaat. Tegenwoordig zet ik op de achterkant van wie en wanneer ik ze kreeg, in het begin deed ik dat niet en dat is achteraf wel jammer. Nu weet ik niet hoe lang ik mijn "oudste" heb.

Dus mochten jullie me willen helpen en ga je naar een heel verre bestemming en zou je per ongeluk aam mij denken...? Toppie!!

Lieve groeten,
(tante) Bartelien.

SPONSORACTIE

Van **Hanna van Krimpen** kregen wij het verzoek om in de nieuwsbrief aandacht te vragen voor een sponsoractie. Gelet op het mooie doel hebben wij, zoals jullie zien hieraan invulling gegeven. **Hanna** succes met je actie.

Beste mensen.

In de zomervakantie hoop ik naar Sri Lanka te gaan met de stichting CCC.

Ceylon Christian Care is een Nederlandse stichting die actief is met hulpverlening in het Oosten van Sri Lanka. Dit gebied is gedurende 25 jaar getroffen door een burgeroorlog tussen de Singalezen en de Tamils. Het resultaat van deze burgeroorlog is dat bijna 100.000 Tamils zijn omgekomen en dat enkele honderdduizenden het land zijn ontvlucht. Als gevolg van deze burgeroorlog zijn er tegenwoordig duizenden wezen en weduwen. In April 2009 is deze oorlog tot een einde gekomen.

Ceylon Christian Care is opgericht in 2003 en actief met verschillende projecten welke gericht zijn op hulpverlening aan wezen en weduwen.

Tot deze projecten behoren gemeenschap ontwikkel projecten, dagverblijven voor jonge kinderen en gehandicapte kinderen en ondersteuning van onderwijs. Alle projecten zijn geconcentreerd rond de stad Batticaloa aan de oostkust van het land.

Het werk van de stichting Ceylon Christian Care is door de tsunami die eind 2004 plaatsvond in een stroomversnelling gekomen. Dit kwam mede doordat Ceylon Christian al actief was in het gebied dat door de tsunami werd getroffen waardoor ondersteuning onmiddellijk kon worden gestart.

Ik hoop deze projecten te bezoeken en hulp te bieden waar nodig is. Bv. Rolstoel doneren. Ook hoop ik de kinderen wat te leren zoals een lied 'hoofd, schouders, knie en teen.'

U begrijpt dat de hulp hier hard nodig is en daarom ben ik op zoek naar sponsors die het project willen steunen. Al het geld wordt gedoneerd aan de stichting CCC. Stichting CCC heeft een ANBI status.

Hartelijke Groet.
Hanna van Krimpen.
Reknr.: 12.31.94.431
t.n.v. G.J. van Krimpen.

NOG EEN SPONSORACTIE

Op verzoek van **Harry, Esther en hun kinderen Michael en Ezekiël Vuijk** hebben wij in één van de vorige nieuwsbrieven onderstaande sponsoractie geplaatst. Op verzoek plaatsen wij dit opnieuw.

Beste broers, zussen, familie en vrienden,

Wij hopen in juli voor de 3e keer naar Zuid-Afrika te gaan, dit keer voor een rootsreis. In verband met de adoptie van onze twee zoons zijn we dus ook al twee keer in Zuid-Afrika geweest. Een land waar je geweest moet zijn om te begrijpen wat Zuid-Afrika is. Heimwee, heimwee, heimwee is wat je aan dat land overhoud. Maar, dat is niet het enige wat er blijft hangen. Als je in dat land wat in het rond kijkt, dan komt de armoede en de soms verschrikkelijke omstandigheden waar de mensen en ook kinderen in moeten leven je tegemoet. Voor ons zijn deze omstandigheden niet te bevatten. Je moet het gezien hebben om er een indruk van te hebben. We zijn blij dat we als individu toch wat kunnen doen en voor deze mensen ook al gedaan hebben. De acties die we in het verleden al twee keer gedaan hebben zijn ook al een groot succes geweest. Bij elkaar hebben we € 7.300,00 in Zuid-Afrika achter kunnen laten. Omdat al dat geld toen naar een stichting ging, was het ook nog eens belastingaftrekbaar en hadden we onverwachts nog eens een bedrag van € 2.200,00 wat uiteraard ook naar Afrika is gegaan. Dit had zonder de hulp van jullie, familie en vrienden, uiteraard niet mogelijk geweest. Nu we zo met de voorbereidingen van onze reis bezig zijn kwam bij ons het idee opzetten van, zou het vervelend zijn om nog een keer wat van de familie te vragen.

De drang om dit te doen is in de maand december alleen maar toegenomen. We hoorden dat het kindertehuis waar onze Ezekiël heeft gewoond financieel niet meer gesteund zal worden door de stichting "big Shoes".

Sinds wij met Ezekiël thuis zijn hebben we tegen alle regels in en op alle manieren geprobeerd om met de verzorgster van Ezekiël in contact te komen. Facebook.... natuurlijk. Sinds 1,5 jaar hebben we nu contact met haar en het kindertehuis. In een bericht aan ons schrijft ze het volgende:

Goeie dag Harry, dit is vir ons huise n geweldige groot skok. Ons is so baie afhanklik van bigshoes. Dit voel asof ons net alles kan opgee, maar ons bid dat daar van iewers vir bigshoes n wonderwerk sal gebeur wat die finansies aan gaan. Dat julle sal saam bid dat iemand ons sal finansiel sal bydrae.

Al is het Zuid-Afrikaans..... wat ze schrijft is duidelijk. "gevoel om op te geven" Dat mag natuurlijk niet gebeuren.

Stienie Oberholzer arrives at the Big Shoes Foundation in Braamfontein carrying babies who need to be adopted. The foundation is set to close its doors on Friday.

De vrouw op de foto is ook de verzorgster geweest van Ezekiel.

Het is niet alleen dat ze financieel niet meer gesteund worden, ze kreeg er meteen ook nog een paar baby's bij. Deze fantastische vrouw heeft de helft van haar huis beschikbaar gesteld voor kinderen die ter adoptie worden afgestaan. Samen met een paar vrijwilligers zijn ze verantwoordelijk voor de zorg van deze kinderen.

Het aantal kinderen wat daar in huis woont verschilt zo nu en dan wel, maar het gemiddelde ligt toch rond de 12. Toen we daar de laatste keer waren zagen we bv een weegschaal staan waarvan de schaal met tape aan elkaar was geplakt. Deze vrouw, waarvan we weten dat ze met verschillende kinderen al voor dag en dauw onderweg is naar het ziekenhuis voor medische zorg en daar vaak uren moet wachten, de kosten van haar auto voor eigen rekening zijn, willen we graag helpen.

We zullen tijdens deze rootsreis een bezoek brengen aan dit kindertehuis. Wat zou het mooi zijn als we met z'n allen dat tehuis, een jaar lang van luiers, babymelk of wat dan ook zouden kunnen voorzien. Ons idee is dan, als we daar zijn, om zolang als nodig is met Stienie naar leveranciers te rijden en inkopen voor dat kindertehuis te doen.

Zonder dat we nog maar begonnen waren met deze actie hadden we al een leuk bedrag. Dit kwam naar aanleiding van het volgende:

Ik (Harry) stond dit idee te vertellen tegen anoniem die mij liet kiezen tussen 100 euro of de inhoud van zijn portemonnee. Ik heb toen (gelukkig voor de kids in Afrika) gekozen voor die inhoud. Dit mooie bedrag is door anoniem later nog eens verdubbeld.

Dus lieve broers, zussen, familie en vrienden, we vragen misschien in deze crisistijd wel te veel, maar als u/jij een bijdrage wil leveren, dan kan dat op rekeningnummer: 417816936 o/v actie Zuid-Afrika.

We kijken er naar uit en hopen op deze manier met jullie een onvergetelijke bijdrage aan deze vrouw(en) en kinderen te leveren. Het duurt nog wel even voordat we gaan, maar we willen er dan ook de tijd voor nemen en er iets moois van maken.

Voordat we deze brief hebben verstuurd hebben we al het mooie bedrag van € 1.500,00

Allen een hartelijke groet,

Harry, Esther, Michael en Ezekiel Vuijk

Ps. Wellicht is deze actie de vorige maal niet overgekomen. **Harry en Esther** hopen binnenkort weer naar Zuid-Afrika te gaan naar het kindertehuis waar hun zoon **Ezekiel** vandaan komt. Het kindertehuis bevindt zich echter in financiële nood en daarom willen zij graag met deze actie het kindertehuis sponsoren. Vandaar hun oproep om hen in deze actie te ondersteunen.

Als deze actie slaagt, gaan wij er vanuit dat voor de nieuwsbrief een reisverslag wordt opgesteld. **Harry en Esther**, nogmaals veel succes.

Voor de duidelijkheid, het betreft: **Rekeningnummer 417816936**
t.n.v. H. Vuijk
o.v.v. Actie Zuid-Afrika

JARIGE VAN DE MAAND

Voordat wij “**de Jarige van de maand juni**” bekendmaken komen wij eerst met een bedankje van **Ariën en Marieke Roozendaal** naar aanleiding van de geboorte van hun zontje **Ruben** en van “**de Jarige van de maand april**” **Leah**.

Leah met haar broertje Ruben

Lieve familie,

Graag willen wij jullie hartelijk bedanken voor de felicitaties en attenties die wij kregen voor de geboorte van onze zoon Ruben. Het gaat heel goed met onze kleine man, hij groeit inmiddels als kool en ook met de moeder gaat het zeer goed! Voor onze dochter Leah was het heel leuk om jarige van de maand te zijn!

Ondanks alle drukte die de geboorte van een broertje met zich mee brengt stond zij toch even extra in het zonnetje Namens haar heel erg bedankt voor de kaarten en het geld wat ze mocht ontvangen. Bij deze nog een foto van Leah met haar kleine broertje Ruben.

Hartelijke groeten,
Ariën en Marieke Roozendaal
Aron - Leah - Boaz - Ruben

Dan volgt nu een herinnering aangaande “**de Jarige van de maand mei**”.

Dat is: **Bettine van der Kolk- Gerrets.**

Zoals jullie weten is in maart **Bettine** bevallen van een tweeling, **Micha en Thomas**.

En jullie begrijpen het wel dat **Bettine** het nu wel berendruk heeft. Misschien zijn er onder jullie die haar in deze drukke periode willen verrassen met een kaartje.

Bettine

Bettine hoopt DV 28 mei haar 31^e geboortedag te gedenken.

Het kaartje moet je dan sturen naar:

Bettine van der Kolk- Gerrets,
Oppland 39,
2905 AN Capelle aan den IJssel.

Mailen? bettinevdkolk@hotmail.com of jivanderkolk@scarlet.nl
Bellen? 010-4733268

Dan komen wij nu met de bekendmaking van **“De Jarige van de maand juni”**.

Wij hebben via geheime kanalen (AIVD) een melding voor **“de Jarige van de maand juni”** ontvangen waar wij niet omheen kunnen. Eigenlijk was het meer een opdracht dan een melding. Zij kwamen namelijk met de volgende argumenten. De betreffend persoon is op 28 juni jarig en hoopt dan vijftig jaar te worden. Dat is, vinden zij, een hele bijzondere leeftijd waar wij met z'n allen wel even aandacht moeten geven ☺. Verder is het ook een bijzondere dag voor de gehele familie daar het de 99^e geboortedag is van **Oma van der Slikke-Don**.

Dus jullie begrijpen wel, dat wij hier niet om heen willen.

“De Jarige van de maand juni” is daarom geworden:

De jarige van de maand juni

Hannie Treure- Vuijk

Wij hebben begrepen dat **Hannie** het heel leuk vindt om heel veel kaarten te krijgen. Als je haar met een kaart wil verrassen, dan moet je deze sturen naar:

Hannie Treure- Vuijk,

Koolwijk 12,

3343 RB Hendrik Ido Ambacht

Mailadres: **ctreure@solcon.nl**

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:

(Ome) Maarten en (tante) Sophia.